

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2022. január 27.
(csütörtök)

Földvári Tibor

HA MEGTÉR AZ ÚR NÉPE, AZ ÚR IS

Köszöntés igéje: Ézsaiás 54,7-8

Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek; búsulásom felbuzdultában elrejtém orcámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad.

Énekek: 165,1-3; 165,4-6

Lekció: 5Mózes 30,1-10

Alapige: 5Mózes 30,1-10

És ha majd elkövetkeznek reád mind ezek: az áldás és az átok, amelyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, akik közé oda taszított téged az Úr, a te Istened; és megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatsz az ő szavára mind a szerint, amint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből: Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé odaszórt téged az Úr, a te Istened. Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az Úr, a te Istened, és onnét is felvesz téged; És elhoz téged az Úr, a te Istened a földre, amelyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled, és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat. És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívet, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj. Mind ez átkokat pedig rábocsátja az Úr, a te Istened a te ellenségeidre és gyűlölőidre, akik üldöztek téged. Te azért térj meg, és hallgass az Úr szavára, és teljesítsd minden parancsolatát, amelyeket én e mai napon parancsolok néked. És bővölködővé tesz téged az Úr, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyü-

HA MEGTÉR AZ ÚR NÉPE, AZ ÚR IS

mölcsében, a te jódra. Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, amiképpen öröme volt a te atyáidban. Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az ő parancsolatait és rendeléseit, amelyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a hozzád legközelebb álló angyalfejedelmek is úgy lehetnek a te jelenlétedben, hogy arcukat el kell takarni szárnyaikkal, mert ezzel is azt kell hirdetniük, hogy mennyire szent és dicsőséges Úr vagy te. És mégis azt énekelhettük, hogy az angyalokkal együtt vallhatjuk mi is e földön élve isteni szentséged nagyságát.

És köszönjük ezt a titkot, hogy amit az Úr Jézus a földi élete során átélt, aki őt látta, látta az Atyát, mi pedig Jézus követőiként úgy élhetünk, hogy akik látnak bennünket, hallanak minket, hallhatják, milyen az Úr Jézus személye, milyen a krisztusi élet. Köszönjük, hogy ebben a kiváltságban részesítesz bennünket.

De éppen ezt tudva, látva, szégyelljük, amikor nem úgy élünk, ahogy kellene. Urunk, a te igédet olvasva napról napra, fontos mindig számunkra, hogy tisztogasson, gyógyítgasson bennünket, a bűntől szabadítson, és szabaduljunk fel arra a szent életre, amely a krisztusi élet szentsége.

Köszönjük, hogy a mögöttünk levő héten minden este hallhattuk a te szavadat és együtt imádkozhattunk. Nagyon nagy ajándék nekünk, hogy a hétközi istentiszteleten mi így rendszeresen találkozhatunk veled, és egymással is.

Beteg testvéreinket kegyelmedbe ajánljuk, a kórházban levőket különösen is. És köszönjük neked, hogy ha ők is idegondolnak, átérezhetik a te jelenlétednek és a gyülekezet szeretetközösségének minden örömét.

Kérünk arra, hadd csodáljunk, hadd lássunk Jézusban ma is. És szólj hozzánk nagyon személyesen, mint a te néped tagjaihoz is, és mint közösséghez is, kérünk, Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Reformáció utáni századokban az angolszász földeken prédikáló egyik legnagyobb hatású prédikátornak volt a megtéréshez kapcsolódóan egy nagyon elgondolkodtató kijelentése. Fontos, hogy az ő szolgálatait során sokan hitre jutottak az angolul beszélő elveszett bűnösök közül. Ő így mondta: a valódi megtérés soha nincs túl későn, de a késői megtérés ritkán valódi – Matthew Henry.

És halljuk, hogy Mózes, amikor készül már hazamenni az Úrhoz, már nem sok idő van hátra Izrael fiaival, a fiak és az unokák nemzedékének a megtérésről is beszél. Nagyon sokszor hallhattuk ezt a kifejezést: térj meg tel-

jes szívedből, teljes lelkedből – valódi megtérés. Itt viszont az Úr népéről van szó. Tehát nem csupán arra kell gondolnunk, amikor az elveszett bűnös megismeri az Urat kegyelmes Istennek – Jézus példázatából kiindulva, a tékozló fiú hazatér az atyához –, hanem arról is, amit naponkénti megtérésnek mondunk. Amire esetleg nektek is naponta szükségetek van. Nekem – hiába készültem igehirdetésre a mai nap során, ami nagyon szent léghört jelenthet a szolgálati lakásban – volt mit megbánni az Úr előtt. Pedig elvileg arra gondolhattam volna, hogy még az igehirdetés témája miatt is hátha ezen a csütörtökön nem kell a naponkénti megtérést nekem is gyakorolnom. De kellett. Ezt lehet ilyen könnyedén is elmondani, de lehetne még szomorúbban, amikor én is azzal szembesülök és talán te is, amikor fájoan monddod, hogy már megint valamiben elbuktam, amiben pedig már mióta szerettem volna megállni.

És halljuk, az Úr megtérésről beszél a fiak nemzedékének Mózesen keresztül. De az is kiderül, hogy nem is nekik csupán, hanem az ő utódaikról szól itt most, akik majd a jövőben fogságba kerülnek a bűneik miatt, de majd mi fog velük történni, és akkor ők is, hogy élhetik ezt át. Valódi megtérés soha nincs túl későn. Az Úr népének, az Úr mindenkori népének az Ó- és az Újszövetségben ezt komolyan lehet venni.

A fiak nemzedékének a megelőző részekben áldásról beszélt, átokról, az Úr megújult, megújított szövetségéről a 29. részben. És itt a 30. részben elmondja, hogy majd a fiak nemzedékének az utódai hogyan tapasztalhatják meg Istennek a bűnbocsátó szeretetét, szabadító munkáját akkor, amikor valódi módon megtérnek. Nemcsak látszatmegtérés lesz az Úr népének, hanem valódi.

A fiak nemzedéke valóban átélte maga is az áldásokat, és az átkot is, hiszen az apáik nem mehettek be Kánaán földjére, ezért kellett nekik évtizedeken át vándorolni. Viszont voltak, akik hitre juthattak a pusztai vándorlás során is. Nagyon sokan az apák nemzedékéből őszintén megbánhatták azt, amit tettek, és így kellett aztán őket eltemetni. Helyreállt az életük. Tehát azok, akik hallják Mózesnek a szavait, hallották ott, ezt átélhették.

Itt a felolvasott szakaszban ezért nem véletlen, hogy noha jövőről beszél sok tekintetben, mégis benne van, hogy az a parancs, amit hallasz, az a másban hangzik. Itt a múlt, a jelen és a jövő össze kapcsolódik.

És ami a legfontosabb, és az egész üzenetnek ez a kulcskérdése és a kulcsponjtja, hogy az egész megtérése az Úr népének – a naponkénti megtérésre gondolva is – csak azért lehet, mert az Úr olyan valaki – és most a szót tudatosan fogom így használni –, aki maga is megtér. Ha megtér az Úr népe, akkor az Úr is megtér.

Ugyanazt a szót használja az Úr cselekedetére, amit megtérésnek fordít az ő népe cselekvésében, de az Úr is végzi. A héber nyelvben a megtérés jelentése, emlékeztek bizonyára: visszafordulni, megfordulni, visszatérni. A görög, az újszövetségi nyelvben a gondolkodásmód megváltozására utal külö-

nösen is. És itt hallhattuk a visszafordulni, odafordulni, hozzá fordulni kifejezést vagy a visszahozni kifejezést az Úrra vonatkozóan. A 3. versben így hangzott: „Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat, és könnyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé oda szórt téged az Úr, a te Istened.” Ez a visszahozni. A 9. versben pedig így hallottuk a Károli fordításban: „Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, amiképen öröme volt a te atyáidban.” Ez a szakasz is ezért akármennyire is úgy tűnik, mintha első renden az ő népe megtéréséről szólna, és ez a kifejezés szerepel többször a felolvasott tíz versben, ez az egész szakasz akkor is az Úrra mutat.

Az átok, az áldás, a szövetség megújítása kijelentései a megelőző részekben is mind-mind azért voltak, hogy lássuk, hogy kicsoda az az Úr, akihez az ő népe megtérhet, milyen is ez az Úr. Visszahozza népét és népéhez fordul és öröme lesz ismét bennük.

Ha megtér az Úr népe – először ezt nézzük meg –, aztán pedig lássuk meg, hogy miért is következik ez be. Azért, mert az Úr olyan, amilyen.

A megértés nagyban függ a megelőző rész utolsó versétől. Én úgy sejtem, hogy ezt a verset is, ahogy elkezdem most olvasni, mondani, fogjátok ismerni: „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük.” Az Úr kijelentésének vannak titkai, amiket nem mondott el. Azaz lehet, hogy kérdés nekünk, megkérdezzük még a lelki vezetőnktől is, hogy ez hogy is történt, és azt kell mondani: erről nem ír a Szentírás, mert ezt az Úr megtartotta titoknak magának. De ez a titok arra is utal, hogy az Úrnak vannak titkos tettei, amiket nem mindig értünk, hogy valamit miért tesz, vagy miért nem tesz. Eme titkos tettei az Úrnak, Izrael jövőjének rejtett eseményei az áldást és az átkot illetően mutatják nemcsak a jövőben, hanem a múltra nézve is, meg akár a jelenben.

Egyáltalán – gondoljatok bele – maga Mózes se tudta azt azért egyből elfogadni, hogy ő nem mehet be az ígéret földjére. – Miért nem mehetek be, Uram? Hát, amit tettem, az nem is volt olyan nagydolog. De az Úr nem engedi. És lehet, hogy te is már mondtad ezt, hogy tényleg, Mózes miért nem mehetett be az ígéret földjére? De egy biztos, az Úr tudja, hogy mit miért tesz. És ha valamit nem is értünk az Úr tetteiben a mi személyes életünkre nézve is, és mondok egy egyszerű példát. A helyeden vagy a családban és még mindig nem tér meg valaki, akiért már mindenki imádkozik, és már eljött igét is hallgatni, de valamiért még mindig kemény a szíve. És Uram, hát nem megtehetnéd, hogy....? Miért nem változtatsz? Miért nem vezeted megtérésre? Mert mi tudjuk a Bibliából, hogy minden az Úré és minden tőle függ. De vannak titkok. Ilyenkor az Úrra kell bízni.

Amit viszont kijelentett, azok a mieink és a mi fiainké. Azt viszont cselekedhetjük, mert az Úr nyilvánvalóvá tette, „hogy e törvénynek minden ígé-

jét beteljesítsük”. És hallottátok a 30. rész 1-10. versében is erre utal: teljes szívvel térni az Úrhoz, minden szavát teljes szívvel megtartani.

De nemcsak nekünk, hanem a gyermekeinknek is. A jövő nemzedék az átok miatt került az ítélet helyére. Mi ezek után vagyunk, tehát mi tudjuk, hogy amiről itt beszél az Úr Mózesen keresztül, ez tényleg bekövetkezett. Az asszír fogságra is gondolhatunk, a babiloni fogságra, és lehetne sorolni.

De már itt, még a bemenetel előtt, itt és most az Úr előre kijelenti, sőt parancsolja. Mit is? Hogy ha majd ott lesztek és rádöbbsztek arra, hogy miben vagytok, térjete meg! És ez önmagában titok, hogy itt arról van szó, hogy térjete meg. De közben tudjuk a Szentírásból, hogy az üdvözítés, a megtérés ajándék. A hit maga is ajándék, egyedül kegyelemből, hit által van az üdvösség. Ezért mi semmit nem tehetünk, Isten kiválasztó szeretetének a titka ez. Ugyanakkor mégis áll az, hogy az elveszett bűnös, de a kegyelmet nyert elveszett bűnös is már felelős azért, hogy higgyen. Minden idők hívő nemzedéke számára ez egy titok volt. Minden az Úron múlik, hiszen ő szuverén Isten, kiválasztó szeretete egyértelműen tanítja ezt nekünk a Bibliában, és mégis felelős. Nem az Úr fog hinni, hanem az elveszett bűnös vagy a kegyelmet nyert bűnös népe is. Ez is egy titok. De halljuk, hogy az Úr parancsolja, buzdít. De a buzdítással is magára akar mutatni.

Az Úr követője akár naponta meg kell, hogy térjen. Én kicsi gyerekkoromtól fogva ezt átéltem, tapasztaltam a szüleim életében. De különösen akkor, amikor már én is mehettem a tápiószőlősi keddi imaórára, amikor az Úr igéjéről beszélgettünk. Én is elmondhattam, hogy a napi igében mit olvastam, és amikor a szüleim elkezdtek mondani, hogy az ígét olvasva miben ítélte meg őket az Úr, miben kellett bűnbánatot tartani, hol kell helyreállni a családi élet miatt számukra. És ezt én is hallhattam, mint lelki testvér is, de mint gyermek is. Mikor hazamentünk, akkor én tapasztalhattam annak a valóságát, hogy igen, ez a bűnbánat, ez a megtérés, ez őszinte volt, valódi, hiszen az életükben megmutatkozott, hogy amit kértek az Úrtól, amit megvallottak, azt elhagyták, és kérték, hogy az Úr állítsa helyre őket, és helyreállította. Az én hitre jutásomban is, és a naponkénti megtérésemben ez az ő példájuk is bátorított annak idején, és most is.

A személy, az egyén és a közösség is egyaránt helyreállhat. Nagyon fontos, hogy itt egyes szám harmadik személyben meg második személyben halljuk a kijelentést. Ez vonatkozik az Úr népe közösségére is, de az egyénekre is. De amit ki szeretnék emelni nagyon nektek: nemcsak a fiak nemzedéke, hanem az ő fiaik is. És itt is hallottuk: mi is és a mi gyermekeink. De én tovább vinném: a házastársad akár hitben jár, akár még nem. Az idős szülőd is. A munkatárs vagy a barát.

A személyes életünkben pedig lehet, hogy valamit szégyellünk és még mindig – ahogy mondtam is –, még mindig azzal kell szembesülni, hogy már megint. És ez nagyon fáj. De ez a kijelentés, amit itt az Úr elmond, a hang-

súlyt nem arra teszi, amiből szabadítani akar és szabaduljunk meg és térjünk meg, hanem amire. Sőt, tovább kell menni, nem is csak amire, hanem akihez. Kihez? Ki az az Úr, akihez térjen meg a fiak nemzedéke és az ő utódaik is? Aki ilyennek jelentette ki magát, mint a 30. rész is bemutatja. Már a törvényben is – ahogy hallottuk –, még inkább, amikor beteljesedett az Úr Jézusban ez az egész. Ez a szakasz is mutat az Úr Jézusra előre.

A mostani bibliai kijelentésünkben is ott van az Úr Jézus személye. Ezért amikor az Úr megtérése igei gondolatát így a folytatásban vesszük – igazából két versben van ez benne, tehát két gondolatban –, akkor lássuk majd az Úr Jézust mindenképpen, és lássuk meg, hogy Isten mennyire szeret bennünket is, hogy még a szóhasználat is azt akarja kiemelni az ószövetségi kijelentésben, hogy népem, ha megtérsz hozzám, akkor én ilyennek fogok mutatkozni számotokra teljes mértékben. Használhatott volna az Úr másfajta kijelentést is a Bibliában itt, lehetett volna mást is használni, de tetszett az Úrnak, hogy ezt a kifejezést használja.

Az 1-10. verset – ahogy hallottátok – tulajdonképpen keretezi az Úr népének a megtérése, az erre való parancs, bátorítás, buzdítás gondolata. És közben is kiemeli ezt az Úr. De ezek között pedig ott van, hogy mert ki is az az Úr, akihez megtérhetek.

„Akkor visszahozza az Úr, a te Istened a te foglyaidat,...” – lehetne úgy is fordítani, hogy: visszahozza az Úr, a te Istened a te fogságotat vagy a te szerencsédet – „...és könyörül rajtad, és visszahozván,...” – megtérve – „... összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé oda szórt téged az Úr, a te Istened.” Tehát itt a fizikai fogságból való hazahozatalról szól a kijelentés, ahová az átok miatt kerültek. Csak ez a fontos, hogy itt a mában parancsolja Mózes azoknak a fiaknak, akik még be sem mentek az ígért földjére, tehát majd most fogtok bemenni. De az Úr kijelenti ennyire előre, hogy de majd ott vétkezni fognak az utódaitok, az is lehet, hogy ti is. Csak megjegyzem, hogy sajnos a fiak nemzedéke Józsué halála után csakugyan elfordult. Emlékeztek a Bírák könyvére, ott rendszeres, hogy mindig elhagyják az Urat nagyon hamar. Itt még be se mentek, de majd ha bementek, az utódaitok elfordulnak tőlem nagyon durván, de majd a jövőben a fogságba vitelben észhez térnek, szívükre térnek és kihozom őket.

Amiről itt az Úr beszél a mában a jövővel kapcsolatban, a jövőben a múlt is ott van már, hogy majd amikor én visszahoztam őket abból a fogságból, akkor mit fognak tapasztalni. Ha megtérnek – és itt van a hangsúly, hogy a fogságban, amikor megtérnek, haza fogom őket hozni.

Dánielre gondoljunk és Nehémiásra. Sokakra másokra is lehetne, de ők ketten nagyon beszédes módon élték át ezt a valóságot. Dániel, emlékeztek, gyerekként, fiatal gyerekként került a babiloni fogságba. És ő hű maradt az Úrhoz, és amikor már idős férfiként olvassa Jeremiás próféta könyvét, könyve 9. részben – majd nézzétek meg – egy gyönyörű bűnbánó imádságot

mond. És Dániel vállalja a népe, az atyái minden bűnét, és úgy hivatkozik az Úr irgalmára.

Nehémiás pedig még mélyebb üzenetet hordoz, mert Nehémiás meg már a fogságból való szabadulás után élt. Tehát már haza is mentek a fogságból, babiloni fogságból. De aztán az 5. század közepére mégiscsak otthon, Jeruzsálemben nincs minden rendben. Nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is. És Nehémiás is, mikor hallja a híreket, akkor ő is mielőtt azt kérné az Úrtól, hogy hadd menjek haza, mert tudom, érzem, hogy nekem kell menni és helyreállítani a várfalat ott Jeruzsálem körül, előtte Nehémiás is vállalja a népe bűnét, és azért könyörög, hogy az Úr irgalmazzon, mert ő irgalmas Isten.

Még a bűnvalló imádsága is ennek a két lelki vezetőnek mutatja. Mindketten politikusok voltak. Bárcsak ilyen politikusaink lennének, akik a népük bűnét is vállalnák őszintén, mikor imádkoznak az Úrhoz bűnbánattal is az Úr irgalmát látják, és azt akarják képviselni. Az imádságuk mutatja, hogy hiszik azt, amiről itt szó van már a Mózes törvényében.

Akármilyen messziről hazahoz az Úr titeket, téged – újra mondom egyént is és közösséget is. Ha valamelyikőtöknek tékozló lánya van, de az is lehet, hogy tékozló fiad, vagy unokád, vagy dédunokád, aki már nagyon-nagyon mélyen van, és lehet, hogy sírsz miatta már nagyon régóta, és azt tapasztalod, hogy ahelyett, hogy helyreállna, pedig sírva kérted, hogy álljon helyre, egyre mélyebbre süllyed. Akármilyen nagy mélységben is van valaki, ez az ige azt hirdeti, az Úr visszahozza. Ha megtér, helyreállítja az Úr, teljes mértékben helyre tud állni. Mennyi drága példa van a Bibliában erre.

Akármilyen messziről is – a szó fizikai értelmében is helyreállít az Úr, de a szó lelki értelmében is. 6. vers: „És körülmetéli az Úr, a te Istened a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.” Megint hadd húzzam alá: nemcsak a te szívedet, hanem a te utódod szívét. Ezt az Úr végzi.

A 10. rész 16. versében még úgy hangzik ott is a megtérésre hívás, a helyreállásra hívás, hogy ne csak a testeteken legyen a körülmetélés jele, hanem a ti szíveteket is metéljétek körül ti. Ott a felelősséget az elveszett bűnösre és az Úr népére teszi a bűnében. De itt az Úr annyira magát akarja kiemelni, hogy itt önmagára utal: körülmetéli az Úr a te szívedet. Ezékiel könyvében, Jeremiás könyvében is több helyen is ugyanúgy ez a kijelentés előjön.

Ezsdrás és Nehémiás nem véletlenül olvasták föl a bibliai tekercset annak idején az 5. században. És olyan bátorító ott a történetben, hogy a nép bűnbánata annyira őszinte volt, a megtérése, helyreállása, hogy azt kellett nekik mondani, hogy most ne sírjatok a bűneitek miatt, „mert az Úrnak öröme a ti erősségeitek”. Azért leplezte le az Úr a bűnötöket, hogy felszabadítson, és hogy örvendezhessetek az Úr előtt. Ennek van most az ideje. Menjetek haza és mindenki hozzon ajándékokat, mindenki jöjjön, hogy együtt örüljünk annak, hogy állított helyre az Úr bennünket.

Péternek a szívét hogy metélte körül az Úr Jézus, és mikor? A feltámadása után, mikor megkérdezi tőle háromszor is, hogy szeretsz-e engem? Utána még Péternek voltak bukásai, de az a fajta helyreállítás az Úrral való kapcsolatában, majd pedig a szolgálatba való helyreállításában teljes mértékben végbement.

Naponkénti megtérésnél is ilyenek kell látnunk mindig az Urat. Az igében most – újra hadd mondjam – nem a 'miből akar az Úr megszabadítani'-n van a hangsúly, hanem azon, hogy mire.

Tegnap baba-mama körön erről az ígéről beszélgettünk. A baba-mama körre olyanok járnak, de most ugye online kapcsolatban, akiknek kisbabáik vannak. És ennek az ígének az üzenete számukra, a szívemben, különösen is aktuális volt, hiszen nevelik a kisbabákat, van, ahol már több is van, pici gyermekek, őnáluk még nem igen lehet felfedezni csúnya bűnöket, de a legkisebbek életében is látszik, hogy nekik is szükség van megtérésre, de most még picikék. De milyen nagy ajándék lehet erre gondolni, hogy a gyermeknevelés során, egy ilyen pici gyermek nevelése során az édesanyában meg az édesapában mit végezhet az Úr el a naponkénti megtérésben arra nézve, hogy azt a piciny gyermeket úgy neveljék, hogy a kisgyermek láthassa a krisztusi életet. A bűnből megszabadult életet. Mert az édesanyák, édesapák is naponta megtérésre szorulnak. A legszuperebb hívők is ilyenek.

Az egyik édesanya a türelmet mondta. És mondtam, hogy nekem is ez a nagy kérdés a családban, a türelem kérdése. A kisgyermek iránt vagy a férjem vagy a feleségem iránt a türelem. Emlékeztek, szoktam így mondani: hosszútűrés vagy béketűrés, vagy mind a kettő. Nekem az óemberem türelmetlen, de nagyon. Igen ám, de az Úr Jézus, ő türelmes volt. És a Lélek gyümölcse is, az egyik gyümölcs a türelem.

Naponkénti megtérésnél tapasztalni, hogy az Úr visszahoz, a szívünket is körülmetéli. A fiak szívét is az Úr metéli körül. Lehet, hogy még nem látom a kamasz gyermekemen a megtérésnek semmi jelét – ezt már mondtam is –, de amikor az Úr elkezd benne munkálkodni, akkor helyre fog állni. És mi ezzel a reménységgel kell, hogy tekintsünk rájuk mindig. De az idős szülőnél is ez nagyon fontos. Az elhordozó szeretet és a féltő szeretet, hogy jaj, nehogy úgy haljon meg, hogy nem tér meg – milyen keserű tud lenni a hívő ember, amikor nem láthatja megtérni azt a szerettét, akiért mások is imádkoztak vele együtt. De akkor is az Úrra kell bízunk, mert akkor ez titok. Ha viszont megtér, hitre jut, akkor pedig az Urat magasztaljuk, hogy: – Uram, te mekkora csodát tettél, mert ezt meg is ígérted.

Egy viszont nagyon fontos. Ennek az ígének a fényében az jutott eszembe, hogy mi nehogy az ilyeneknek a megtérését elvárjuk az Úrtól, hanem inkább szeressük őket az Úr szeretetével, és várjuk az Úr munkáját, a megújító, helyreállító munkáját az életükben. Aki elvárja az Úrtól a hitben még nem járó szerettei megtérését, az nagyot fog csalódni. Nekünk az Úrra kell várni

ilyenkor is. Mert ez az Úr, és itt a 9. versnek a szóhasználata azt mondja: „Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, amiképpen öröme volt a te atyáidban.”

Gondoljuk el, hogy a fiak, akik hallgatták Mózes szavait, nagyon jól tudták, hogy az Úrnak mennyi baja volt az atyáikkal. Hát nem is élhetnek már. Azért nem mehettünk mi sem be, meg ők sem be, mert hogyan vétkeztek. Mégis az hangzik el, hogy: öröme volt az Úrnak a te atyáidban. Igen, a bűnt, azt bűnnek nevezte az Úr, de az ő népeként, népe tagjaiként az atyákat is így tekintette. A fiak utódaira gondolva pedig azok a fiak, akik hallgatták Mózeszt – meg unokák –, úgy gondolhattak önmagukra, mikor ezt hallják, hogy majd a jövőben, akkor ránk is így gondolhatnak a mi utódaink, hogy öröme volt az Úrnak bennünk.

Ez mind-mind arra segítség, hogy lássák, hogy kicsoda az Úr: öröme van az Úrnak az ő népében. De a kifejezés így szól – most magyartalanul mondom –, hogy: fordul az Úr öröme te benned a jóra, fordul az Úr öröme terád tekintve a jóra. Tehát benne van, hogy az a gyermeke az Úrnak, az a népe az Úrnak, akik megtértek abból, amiben voltak, de ez is már az Úr kegyelme volt, és az Úr örül. Bővülködővé tesz, áldásait halmozza el és az öröme lesz benned a jóra is erre utal. Tehát benned, de közben benne van a bővülködés meg az áldás.

De az is kiderült a megelőző részekből, hogy az átok azért jött a népre, az atyáikra is, mert bővülködővé lettek, felfuvalkodtak az Úr ellen. Amikor pedig bementek a földre, ott gazdagok leszték, nagyon gazdagok, és sajnos felfuvalkodtok. Nem tőlem várjátok már az áldást és a bőséget. De az Úr, amikor megtér az ő népe örömeire, és a népe számára a jót akarja, és ennek örvendezni akar az Úr, akkor még bevállalja ezt is, hogy ismét bővülködővé teszlek titeket, hatalmas áldásokat adok, mert tudom, hogy szerettek engem teljes szívetekből és megtartjátok a parancsomat.

És erre a 10. versben ismét elmondja: tartsátok is meg. Mert már a nép számára ott van az a hangsúly, amit nekünk a Római levél 8. rész 32. versében, az ismerős igében az Úr így mond: „Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” Adta az Úr Jézust – és mi ezt tudjuk – ez a mi Istenünk, mennyi mindenünk van, de Jézussal és Jézusban. És Jézusban volt gyönyörúsége a mennyei Atyának. És ez a gondolat van itt: Jézusban tökéletesen gyönyörködhetett a mennyei Atya, mert Jézusban nem volt semmi bűn, neki nem kellett semmitől megtérni. Ugyanakkor mégis Jézustól elfordult az Isten, amikor a kereszten végbe kellett vinni a váltságot. Jézust nem kellett volna ítélni, Jézuson nem kellett volna, hogy legyen az átok. De most hadd mondjam így a kifejezés miatt a magyarázat szempontjából: megtért az Úr átokra Jézus ellen a gonoszra, hogy őrajta legyen minden gonosz és minden hamisság, hogy így az övéin ott lehessen az ő isteni kegyelme, gyönyö-

rúsége, öröme a jóra. Látjuk Jézust, és látjuk, ha megtérsz, akkor én is hozzád térek – mondja az Úr.

Így lehetünk az Úréi, így térhet vissza az Úrhoz a tékozló fiú vagy a tékozló lány, akármilyen mélységben is van, egyszer s mindenkorra, hiszen a tékozló fiú hazament az atyai házhoz azért, mert tudta, hogy milyen az ő atyja. Amikor pedig már az Úré lett az elveszett bűnös, ahogy mi is, akkor pedig naponta oda kell térnünk és odatérhetünk az Úrhoz.

És fontos az is, amiből, de az igének a hangsúlya ma mégiscsak azon volt, amire szabadított az Úr, és méginkább akihez hozzá térhetünk. És akit szerethetünk, akiben örvendezhetünk, de aki örvendezni akar az övéiben is. Miénk is az öröm, de méginkább az Úré.

Isten igéjének a hangsúlya erre tette most a kijelentésben a hangsúlyt: milyennek látod az életedet akkor, amikor megtérésre szorulsz? Látod-e, hogy megtérésre van szükséged? Mert ha nem látod, halld az ígét: az Úr hív haza. Ma is el lehet fogadni a kegyelmet, ma is lehet hinni.

Akik pedig az Úré vagytok velem együtt: milyennek látod a naponkénti megtéréseid szükségét? Keseregsz miatta? Vagy pedig látod annak az ajándékát, aki az Úr és akkor a bűnbocsánat öröme, a szabad élet, a helyreállított életnek a boldogsága lehet a miénk, és ennek az Úr is nagyon fog örülni egyedül Jézusért.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a gyülekezetben már olyan sokan kérdezték az évtizedek során, hogy mit is jelent a megtérés, amikor már munkálkodni kezdte bennük, vágyakoztak utánad, a gyülekezet után. És köszönjük, amikor esetleg bennünket használtál föl, hogy elmondhattuk nekik vagy egyszerűen bizonyosságot tehattünk arról, hogyan mutatkoztál kegyelmes, szabadító Istennek mi irántunk is, elveszett bűnösök iránt.

Köszönjük neked, hogy az üdvösség nem tőlünk függ, hanem egyedül rajtad. És mégis áldunk téged, hogy ma is ezt helyezted a szívünkre, hogy mi csoda felelősséget adtál. De igazából ez kiváltság nekünk, hogy hihetünk.

Köszönjük neked azt is, hogy valóban te úgy mutatod be magadat mindig az Írásban, mint aki nagyon komolyan veszed isteni szentséged és igazságod miatt a bűnt, az ítéletet, de imádunk téged, hogy Jézuson végrehajtottad az ítéletet.

És köszönjük neked, hogy azért lehet nekünk örök életünk, sőt boldog földi életünk, mert te azt is komolyan veszed, hogy helyreállítani akarod a tiedet, ha kell, naponta.

Köszönjük neked, hogy az ószövetségi néped életében is láthatjuk mi ezt, ahogy a Bibliát olvassuk. Köszönjük valóban azokat az imádságokat a Biblia lapjain, amelyek megmutatják, hogy nemcsak a magunk bűnét, hanem másokét is eléd vihetjük alázattal.

És áldunk téged, hogy szabadok lehetünk, mint közösség is.

Hadd ismerjenek bennünket itt a gyülekezetben is úgy, az egész gyülekezetet is, mint lelki egységben élő népet, akik szeretjük egymást, mert szeretünk téged.

Adj nekünk türelmet, a várakozásban is bizonyosságot és reménységet, amikor várjuk mások hitre jutását. Adj hűséget az imádkozásban irántuk is. És köszönjük, amikor engedted meglátnunk a hozzád téréseket.

Kérünk téged arra, hogy egymást is erősítsük, bátorítsuk a közösségekben. Lehet, hogy fizikailag nem annyit találkozhatunk most a Covid miatt, de akkor is, amikor telefonon beszélünk, vagy az interneten keresztül tartjuk a kapcsolatot, hadd tudjuk egymást bátorítani arra, hogy ki is vagy te nekünk.

Kérünk téged a mi népünkért is. Látod, hogy magyar népünk mennyire hamis és gonosz, mennyire bálványimádó, a bőségben felfuvalkodott. Bocsásd meg ezt nekünk, de adj, Urunk, ébredést.

Vezetőinknek is, kérünk. Bárcsak olyan vezetőink lennének valóban, akik annyira komolyan vesznek téged, mint Nehémiás vagy Dániel. Köszönjük azokat, akik már ilyenek, de adj minél több ilyet nekünk.

És kérünk, hogy a választásokra készülve is adj nekünk reménységet, türelmes, őszinte imádságokat, és te adj nekünk továbbra is olyan vezetőket, akik a bibliai értékeket képviselik. Köszönjük neked, ha meghallgatod így is majd az imádságunkat.

És kérünk népünkért határon túl. Hálát adunk neked, hogy minden hamisság és gonoszság ellenére még mindig van magyar nép. Kérünk, a határon túl is adj megtéréseket. És Urunk, amikor halljuk, hogy milyen helyzet van most az ukrán-orosz konfliktus miatt a világban, különösen is kérjük, hogy adj a határon túl a kárpátaljai testvéreinknek békességet első renden, és teljes megoldást majd.

És most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg az Úr Jézusért, kérünk.

Ámen.

Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion! Az Úr, a te Istened közötted van; erős ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked. (Sofóniás 3,16b-17)

165. ének

1. Itt van Is - ten köz-tünk, jer - tek őt i - mád - ni,
Itt van a kö - zé - pen, minden csendre tér - ve

Hó-do-lat-tal e - lé áll - ni, Az, a - ki hir-de-ti
Ő - e - lőt-te hull-jon térd-re.

S hall - ja itt az i - gét: ad - ja né - ki szí - vét!

2. Itt van Isten köztünk: Ő, kit éjjel-nappal / Angyalsereg áld s magasztal. / Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek / A mennyei fényes lelkek. / Halld, Urunk, szózatunk, / Ha mi, semmiségek áldozunk Tenéked!
3. Csodálatos Felség, hadd dicsérlek Téged: / Hadd szolgáljon lelkem Néked! / Angyaloknak módján színed előtt állván, / Bárcsak mindig orcád látnám! / Add nékem mindenben / Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!
4. Általjársz Te mindent; rám ragyogni engedd / Életadó, áldott Lelked! / Mint a kis virág is magától kibomlik, / Rá, ha csöndes fényed omlik: / Hagyj, Uram, vidáman / Fényességed látnom, s országod munkálnom!
5. Egyszerűvé formáld belső-, lelkiképpen, / Békességben, csöndességben. / Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam / Lélekben és igazságban. / Szívemmel, lelkemmel / Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!
6. Jöjj, és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn / Templomoddá szívem-lelkem! / Mindig közel lévő, jelentsd magad nékem, / Ne lakhasson más e szívben; / Már itt lenn mindenben / Csakis Téged lászon, leborulva áldjon!